

tagelse fra »no cure – no pay«-princippet var almindelig kendt under betegnelsen »sikkerhedsnettet« og den gjaldt kun delvis eller fuldt lastede olietankere. Godtgørelsen til bjærgeren skulle betales fuldt ud af rederen.

I marts 1978 stødte »AMOCO CADIZ« på grund ud for den franske kyst og forårsagede den hidtil største olieforureningsulykke. IMO's Legal Committee fremkom i september 1978 med en rapport om ulykken og de juridiske aspekter heraf, som rejste spørgsmålet, hvorvidt bjærgningskonventionen fra 1910 burde revideres.

Et udkast til en ny bjærgningskonvention blev, efter anmodning fra Legal Committee i 1979, udarbejdet af CMI (Comite Maritime International) og vedtaget på en CMI-konference i Montreal i 1981. Forslaget blev herefter revideret i IMO's Legal Committee og endelig vedtaget på en diplomatisk konferencen i London i april 1989.

Den væsentligste ændring i den nye bjærgningskonvention er en større miljøbevidsthed. Det er således nu et af de centrale principper, at bjærgelønnen skal fastsættes med det formål for øje, at bjærgere generelt skal opmuntres til at give sig i kast med bjærgningsoperationer, der tjener til beskyttelse af miljøet. Endvidere skal der, hvor bjærgningen af ejendommen har været vellykket, gives bjærgeren en belønning for dennes dygtighed og bestræbelser for at afværge miljøskader.

Endvidere kan der efter 1989-konventionen gives en speciel godtgørelse til bjærgere, som uden held har forsøgt at bjærge fartøj og ladning, der truede med at skade miljøet. Lykkes afværgelsen af skade på miljøet ikke, får bjærgeren kun sine omkostninger dækket. Hvis bjærgeren faktisk afværger en miljøskade, kan bjærgeren, udover en dækning af omkostningerne, få ret til en speciel godtgørelse. Denne kan som udgangspunkt gå op til 30% af omkostningerne, men hvis retten finder det rimeligt, kan der gives helt op til 100% af omkostningerne. Bjærgerens krav på denne specielle godtgørelse skal ligesom i LOF 80 dækkes af rederen. I denne forbindelse skal desuden bemærkes, at Lloyds Open Form senest er blevet ændret i 1990, så denne nu direkte har indarbejdet 1989-bjærgningskonventionens artikel 14 om den særlige kompensation med henblik på at forhindre eller begrænse miljøskade. LOF er fortiden under revision med henblik på inkorporering af hele bjærgningskonventionen.

1989-konventionen har dannet grundlag for sølovsudvalgets arbejde med revision af de nugældende regler om bjærgning.

Sølovsudvalget kan tilslutte sig principperne i 1989-konventionen og har udarbejdet forslag til æn-

dring af søloven, der indarbejder konventionens bestemmelser i dansk ret. En vedtagelse af dette forslag til ændring af søloven vil således muliggøre en dansk ratifikation af bjærgningskonventionen fra 1989. Konventionen er optrykt som bilag 2.

4. Loven skønnes ikke at få statsfinansielle eller administrative konsekvenser.

Det er vanskeligt præcist at skønne over lovens erhvervsøkonomiske konsekvenser. For så vidt angår reglerne om olieansvar vil de medføre, at rederne skal kunne dække et større erstatningsansvar, hvilket må antages af medføre forhøjede forsikringspræmier. Fondsreglerne må antages at medføre, at olieimportørernes bidrag til fonden forøges. På den anden side medfører loven, at ofrene for en olieforureningsulykke – det være sig enkeltpersoner eller virksomheder – sikres betydeligt forøgede erstatningsmuligheder. For så vidt angår bjærgningsreglerne vil de i visse bjærgningssituationer medføre, at rederne og ejerne af det bjærgede gennem deres forsikring skal kunne dække flere af bjærgernes omkostninger end hidtil.

Bemærkninger til forslaget enkelte bestemmelser:

Til § 1, nr. 1

Til § 173, nr. 1

Ændringen medfører, at bjærgers krav på særligt vederlag ikke omfattes af begrænsningsretten, som er reguleret i sølovens 9. kapitel. Efter den nugældende bestemmelse er bjærgeløn undtaget fra retten til ansvarsbegrænsning, hvilket er i overensstemmelse med art. 3, litra a i Globalbegrænsningskonventionen fra 1976. Med indførelsen af det særlige vederlag i bjærgningskonventionen i 1989 må en formålsfortolkning af Globalbegrænsningskonventionen føre til, at også det særlige vederlag kan undtages fra begrænsningsretten. Det særlige vederlag må her anses for en form for bjærgløn. Endvidere ville det særlige vederlags betydning med hensyn til at forhindre miljøskade væsentlig forspildes, hvis reder har ret til at begrænse sig ansvar for det særlige vederlag i forhold til bjærgere.

Til § 1 nr. 2

Til § 173, nr. 2

Ændringen medfører, at både krav efter § 191 og § 210 er undtaget fra begrænsningsreglerne. Som konsekvens heraf gælder det samme for krav som er omfattet af henholdsvis § 206, stk. 1, og § 225, stk. 1.